

(6)

ชื่อเรื่อง	: ความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ
ผู้ค้นคว้าคุณนิพนธ์	: นางเกวลิ สุวรรณอักษร
รหัสประจำตัว	: 526411138
อาจารย์ผู้ควบคุมคุณนิพนธ์	: ดร.บุญเลิศ ไพรินทร์
ปริญญา	: รัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชา	: รัฐประศาสนศาสตร์
ปีการศึกษา	: 2556

บทคัดย่อ

คุณนิพนธ์ฉบับนี้มีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ (1) เพื่อศึกษาความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ (2) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ

การเก็บรวบรวมข้อมูล ใช้วิธีการทอแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง คือ ข้าราชการกรุงเทพมหานคร และผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้าง จำนวน 21 เขต กระจายไปทั้ง 6 กลุ่มเขต ข้าราชการตำรวจ จำนวน 9 สถานี กระจายไปทั้ง 9 กองบังคับการ และข้าราชการกรมการขนส่งทางบก กระจายไปทั้ง 5 พื้นที่ รวมกลุ่มตัวอย่าง 1,242 ตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติอนุมาน ได้แก่ การวิเคราะห์การถดถอยพหุ

ผลการศึกษาพบว่า

1. ระดับความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ อยู่ในระดับสูง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่าด้านความเป็นธรรม ด้านการปราบปรามผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์ ด้านความเป็นระเบียบเรียบร้อย และด้านความปลอดภัย อยู่ในระดับสูง

2. ตัวแปรที่มีอิทธิพลโดยตรงต่อความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มี 2 ตัวแปร ตามลำดับมากไปหาน้อย คือความร่วมมือของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ และการบริหารนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้าง โดยตัวแปรทั้งสองด้านสามารถอธิบายความแปรปรวนของความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 55.8 ($R^2=0.558$)

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

1. รัฐบาลต้องประกาศให้มีการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างจริงจังและความต่อเนื่องเหมือนในช่วงแรกโดยมีมาตรการลงโทษที่เฉียบขาดกับนักการเมือง ผู้มีอิทธิพล และเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติที่เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเรียกรับผลประโยชน์จากผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างทั้งการดำเนินคดีอาญา การยึดทรัพย์ และการดำเนินการทางวินัย

2. ลดขั้นตอนและแนวทางการจัดระเบียบที่ยุ่งยากซับซ้อนหลายขั้นตอน เช่น โอนหน้าที่การออกหนังสือรับรองให้สำนักงานขนส่งพื้นที่เขตรับผิดชอบแทนสำนักงานเขต และดำเนินการจดทะเบียนเป็นรถจักรยานยนต์รับจ้างไปพร้อมกัน

3. แนวทางการเพิ่มจำนวนผู้ขับขี่และตั้งวินใหม่ต้องได้รับการรับรองจากผู้ขับขี่รายเดิมที่ได้รับการลงทะเบียนถูกต้องไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งต่อหน้า

คณะอนุกรรมการประจำห้องที่เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้มีอิทธิพลใช้อำนาจบังคับข่มขู่ หากให้กรรมการบริหารวินเป็นผู้รับรองอาจถูกข่มขู่บังคับได้โดยง่าย บางวินกรรมการบริหารวินกลับกลายเป็นผู้มีอิทธิพลเสียเอง

4. กำหนดแนวทางที่ชัดเจนในการกำหนดสถานที่ตั้งวิน โดยกำหนดเป็นนโยบายให้เจ้าพนักงานจราจรสามารถใช้ดุลพินิจประกาศผ่อนผันตาม พ.ร.บ. การจราจรฯ ที่เปิดกว้างขึ้น

5. การถ่วงดุลอำนาจระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบ ควรให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีทั้งอำนาจและหน้าที่ด้วย หากให้อำนาจไม่ได้ก็ควรให้เฉพาะหน่วยงานที่มีอำนาจบังคับการตามกฎหมายโดยตรงเท่านั้นเป็นผู้รับผิดชอบ เพื่อความเป็นเอกภาพในการบังคับการ

ข้อเสนอแนะด้านการวิจัย

1. การวิจัยเรื่องเดียวกันแต่ควรขยายกว้างออกไปทั่วประเทศ เพื่อเปรียบเทียบความสำเร็จของการนำนโยบายจัดระเบียบรถจักรยานยนต์รับจ้างไปปฏิบัติ ระหว่างกรุงเทพมหานครกับต่างจังหวัดว่าภายใต้สภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันจะส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติแตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างรายเดิมที่มีชื่อลงทะเบียน กับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้ขับขี่รถจักรยานยนต์รับจ้างรายใหม่ที่ซื้อเสื้อวินหรือเช่าเสื้อวินและยังไม่ได้มีชื่อในทะเบียน โดยศึกษาถึงความขัดแย้ง และความต้องการของทั้งสองกลุ่ม เพื่อกำหนดแนวทางการจัดระเบียบให้สอดคล้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างแท้จริง